

Arrest

nr. 180 425 van 9 januari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2016 en om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 mei 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 oktober 2016.

Gelet op de beschikking van 29 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Mr. C. BIMBENET, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tot nietigverklaring tegen de beslissing van de commissaris-generaal houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus d.d. 27 april 2016, evenals een beroep tot nietigverklaring en vordering tot schorsing tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor asiel en migratie d.d. 12 mei 2016 waarbij aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies) werd afgeleverd.

2. Uit de beslissing houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd op basis van artikel 57/10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) omdat hij geen gevolg heeft gegeven aan de oproeping voor het gehoor op het Commissariaat-generaal dat voorzien was op 6 april 2016 en hij geen geldige reden meegedeeld heeft ter rechtvaardiging van zijn afwezigheid binnen de vooropgestelde termijn.

3. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoeker, zoals hij in zijn verzoekschrift ook terecht aangeeft, aanvankelijk woonplaatskeuze deed op het CGVS met zetel te Albert II-laan 26A te Brussel doch op 1 februari 2016 een verklaring wijziging gekozen woonplaats heeft bijgebracht waarbij verzoeker zijn gekozen woonplaats wijzigde naar volgend adres: Van der Meydenstraat 28 te Antwerpen (adm. doss., stuk 5).

De oproeping voor gehoor d.d. 16 maart 2016 werd verstuurd naar het CGVS met zetel te Albert II-laan 26A te Brussel.

Gelet op de voormelde wijziging van gekozen woonplaats had de oproeping voor gehoor verstuurd moeten worden naar de nieuw gekozen woonplaats van verzoeker te Van der Meydenstraat 28 in Antwerpen.

Gezien de gebrekkige kennisgeving van de oproeping voor gehoor dat op 6 april 2016 zou plaatsvinden, kan het verzoeker niet verweten worden hieraan geen gevolg te hebben gegeven. De commissaris-generaal heeft dan ook ten onrechte op grond van artikel 57/10 van de vreemdelingenwet besloten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Vermits aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, lijkt het er op dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet.

4. Zoals uit de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor asiel en migratie d.d. 12 mei 2016 (bijlage 13quinquies) blijkt, blijkt dat het thans aangevochten bevel gesteund is op de eerste aangevochten akte. Nu de Raad een middel gegrond acht dat is gericht tegen deze akte en overgaat tot vernietiging ervan, is de rechtsgrond van het bevel verdwenen. Gelet op de goede rechtsbedeling en het rechtzekerheidsbeginsel lijkt het bijgevolg dat ook het aangevochten bevel uit het rechtsverkeer dient te verdwijnen.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verwerende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie.

3. De Raad wijst er vooreerst op dat het beroep een annulatieberoep betreft.

4.1. Ter terechtzitting alwaar verwerende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 3 oktober 2016, stelt verwerende partij dat verzoekende partij correct werd opgeroepen voor het gehoor van 16 maart 2016 op de door haar gekozen woonplaats op het CGVS, maar dat zij geen gevolg heeft gegeven aan de oproeping. Verwerende partij stelt tevens dat een nieuwe asielaanvraag werd ingediend die in overweging werd genomen.

4.2. Gevraagd naar haar belang, gelet op een volgende asielaanvraag die in overweging is genomen, stelt verzoekende partij dat zij wel nog belang heeft bij het beroep tegen de bestreden beslissing niettegenstaande een tweede asielaanvraag in overweging werd genomen op 27 juni 2016, aangezien de bestreden beslissing gepaard gaat met een bevel om het grondgebied te verlaten.

4.3.1. Daargelaten de vaststelling dat verwerende partij wel degelijk gebrekkig is geweest in de kennisgeving van de oproeping voor gehoor dat op 6 april 2016 zou plaatsvinden (zie adm. doss. stuk 5, verklaring: gekozen woonplaats), blijkt uit de bijlage gevoegd aan het verzoek om gehoord te worden van verwerende partij dat verzoekende partij een nieuwe asielaanvraag heeft ingediend op 7 juni 2016 en dat deze aanvraag op 27 juni 2016 in overweging werd genomen door de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekende partij geen belang meer heeft bij onderhavig beroep tot hervorming of vernietiging van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 27 april 2016, vermits een inoverwegingname van een tweede asielaanvraag verzoekende partij in de gelegenheid stelt om gehoord te worden en de verwerende partij een nieuwe beslissing neemt met betrekking tot verzoekende partij haar vrees voor vervolging.

4.3.2. Wat betreft het middel gericht tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor asiel en migratie van 12 mei 2016 waarbij aan verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*) werd afgeleverd, stelt de Raad vast dat deze niet pertinent is. Uit het voorgaande blijkt dat een nieuwe asielaanvraag na het nemen van het aangevochten bevel werd ingediend. Gelet op de nieuwe asielaanvraag kan het bevel om het grondgebied te verlaten geen effect ressorderen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS